

Nr 126.

Av herr **Larson, Edward**, om beredande av rätt till dagtraktamente för av landsting vald ledamot i inskrivningsrevision.

I Kungl. Maj:ts förnyade nådiga förordning angående rikets indelning i områden för värnpliktiges inskrivning samt val av ledamöter i inskrivningsnämnd och inskrivningsrevisioner m. m. av den 31 dec. 1918 stadgas, att av landsting vald ledamot i inskrivningsrevision eller i sådan ledamots ställe inkallad suppleant erhåller gottgörelse för deltagande i revisionens sammanträden genom reseersättning enligt tredje klassen av gällande resereglemente. Härav framgår att av landstinget vald ledamot eller i dennes ställe inkallad suppleant i inskrivningsrevisionen icke är berättigad till dagtraktamente. Skälet härtill torde vara att söka däri, att uppdraget räknats till kommunala förtroendeuppdrag, vilka i allmänhet då icke voro avlönade. De regler, som gälla i detta avseende å gottgörelse för kommunala förtroendeuppdrag, böra emellertid icke hava tillämpning å det led av värnpliktens ordnande, som utgöres av värnpliktiges införande i försvarsväsendets rullor. Då de av landstinget valda ledamöterna i inskrivningsrevisionen hava till uppgift att bevaka de värnpliktiges befogade intressen samt att tillföra dessa myndigheter en ort- och personkännedom, som är av stor betydelse för ett rätt utförande av dessas uppgift, samt dessa ledamöter hava samma befogenhet som självskrivna eller av vederbörande myndighet förordnad ledamot, synes det vara med billighet och rättvisa överensstämmande, att ifrågasvarande ledamöter i inskrivningsrevisionen få åtnjuta förutom reseersättning jämväl gottgörelse för utgifter för kost och husrum under förrättningsstiden. Då inskrivningsrevision är en högre rätt, där övriga ledamöter resa enligt tredje klass i gällande resereglemente samt uppbära

dagtraktamente i enlighet därmed, förefinnes ingen rimlig anledning till, att reseersättningen i nämnda klass skall utgöra kompensation för dagtraktamentet för de valda ledamöterna, varom här är fråga, i synnerhet som dessa nog i de flesta fall få göra de största uppoffringarna både i fråga om tid och kostnader. Därtill torde beaktas, att av landstinget valda ledamöter i inskrivningsnämnderna erhålla både reseersättning och dagtraktamente. Ävenså tillåter jag mig påpeka, att riksdagen i skrivelse 1908 uttalade som sin mening, att såväl reseersättning som dagtraktamente vore väl befogat för ledamöterna i både inskrivningsnämnderna och inskrivningsrevision. Dessutom torde ett sådant skäl emot dagtraktamente, som att uppdraget vore att hänföra till kommunala förtroendeuppdrag, bortfallit, då numera ersättning i allmänhet lämnas för utförda förtroendeuppdrag. Att här föreligger en orättvisa bevisas även därutav, att vissa landsting beslutat utbetala dagtraktamente för bevistade inskrivningsrevisionssammanträden, men icke kan väl det anses vara en landstingets uppgift att deltaga i kostnaderna för de värnpliktiges införande i försvarsväsendets rullor.

På grund av vad jag härovan anført, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen må besluta att i skrivelse anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t vidtaga sådan förändring av sin förnyade nådiga förordning av den 31 dec. 1913 § 11 angående rikets indelning i områden för värnpliktiges inskrivning samt om val av ledamöter i inskrivningsnämnder och inskrivningsrevisioner m. m., att av landstinget vald ledamot i inskrivningsrevisionen eller i sådan ledamots ställe inkallad suppleant må för deltagande i revisionssammanträde åtnjuta reseersättning jämte dagtraktamente enligt tredje klassen i gällande resereglemente.

Stockholm den 21 januari 1920.

Edw. Larson.
